

ling skal skyde over paa Regjeringen. Jeg kan ikke Andet end fraraade Thinget at vedtage dette Forslag.

Monrad: Jeg haaber dog, at Thingets Medlemmer ville vide at skjelne imellem den Glæde igjen at høre den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning's) Røst og det at lade sig paavirke af flere af de Grunde, som den nævnte Rigsdagsmand udtalte (Flere Stemmer: Nei!). De ærede Medlemmer ville ikke skjelne derimellem, men deri gjøre de Uret (Munterhed). Den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at det var egoistiske Grunde, som laae i dette Forslag, at det var til Gavn for Nesterne, at disse Forslag vare stillede. Jeg maa tilstaae, at det er vanskeligt at skjelne imellem det, man kalder egoistiske og patriotiske Grunde. Naar vi tale om, hvad der kan tænkes at tjene til Danmarks Fremme, saa er dette jo i en vis Forstand Egoisme, da det dreier sig om Alles Interesse her i Landet, og, dersom man vil udvide sin Patriotisme til hele Verden, saa er det jo i en vis Forstand ogsaa Egoisme, da vi boe her paa Jorden. Jeg troer derfor, at det er urigtigt at bruge saadanne Benævnelser, naar der tales om store og almindelige Interesser, og navnlig, naar man taler om, hvad der kan stikke en lempelig Overgang; thi det maa man erindre, at, hvor store Stormløb man ogsaa tager, og hvor store og almindelige Sætninger der end fremsættes, afviser dette Forslag i Grundtanken aldeles ikke fra det, der er foreslaaet i selve Lovudkastet, og fra, hvad det store Fleertal vil. Det er kun et Mere og et Mindre, hvorom der er Tale. Hele Forsamlingen staaer paa den samme Grundvold; de anerkjende Allesammen, at der skal være en Udsættelsestid, en Overgangstid, men hvilken de skulle vælge, en noget længere eller kortere, derom er det, at hele Spørgsmaalet dreier sig, og her er kun Tale om at bibeholde en saadan Art Prøver, som her er foreslaaet, i 5 Aar efter Udsættelsestidens Udløb, en Tid, der paa en Maade dog kan falde sammen med den hele eller halve Overgangstid. Der er af den høitærede Indenrigsminister bemærket, at det undrede ham, at man undertiden var saa far-

rig mod ham, naar Taler var om en Bevilingsmyndighed, og her vilde være saa rundhaandet; ja, men der er en stor Forskiel, der er Ingen, der har Noget imod i mange Henseender at overlade til Administrationen selv at ordne Forholdene ved almindelige Bestemmelser. Det, man derimod har Betænkelse ved, er at gjøre Undtagelser for enkelte Personer og enkelte Tilfælde. Det er der, man troer, at uvedkommende Hensyn saa let vilde kunne faae Indflydelse, og, selv om det ikke forholder sig saa, vil det dog let, troer jeg, kunne blive Tilfældet, at uvedkommende Hensyn kunne faae Indflydelse paa de Bevillinger, der gives, og de Beslutninger, der tages. Her er der derimod kun Tale om at gjøre visse almindelige Bestemmelser gjældende for Alle. I saa Henseende troer jeg, at den høitærede Indenrigsminister, naar Spørgsmaalet virkelig kommer for, paa ingen Maade vil være i Forlegenhed med at fastsætte disse Prøvers Bestaaen. Det er ganske rigtigt, at de vilde efter al Sandsynlighed falde i visse store Hovedgrupper, maaskee ordnede efter Materialerne, hvormed Vedkommende beskæftige sig, og at det at aflægge en saadan Prøve vil aabne Afgang til flere forskellige Haandteringer; men jeg tvivler virkelig ikke paa, at der kan findes en simpel og fornuftig Inddeling i Grupper, hvorefter der opstilles Betingelser, der med Billighed kunne fordres, saavel med Hensyn til en vis Færdighed som med Hensyn til andre Egenskaber, der her kunne komme i Betragtning. Jeg maa bestandig fremhæve det, at der aldeles ikke er Tale om forskellige Grundsætninger. Om den endelige Tilstand ere Meningerne ikke forskellige; derom ere vi enige, at der skal være en Overgangstid (Stemmer: Nei!). Hvad, ere vi ikke enige derom? Der er Ingen, der har stillet den Fordring, at Loven skal træde i Kraft den 1ste Januar 1858 (Stemmer: Jo, man sjoer sig!) Nei, det er en Tilslutning; altsaa om Fremtiden er man enig; vi ere enige i, at der skal være en Overgangstilstand; om den skal være kortere eller længere, om der skal tages noget mere eller mindre Hensyn til den bestaaende Tingenes Tilstand, om man skal fare noget mere eller mindre lempeligt eller skaansomt